

Barendrecht

Contactblad

Nº 132 Jaargang 2012/4

Het geheugen van Barendrecht

Leden opgelet!

Dit Contactblad bevat
de acceptgiro voor
de contributie 2013.

Nog altijd
even ambachtelijk

DE **Weypoort**
DICK SCHUMACHER

Kaasspecialzaak De Weypoort
Middenbaan 87
telefoon: 0180 - 61 29 29
www.deweypoort.nl

Velo Beheer BV

Postbus 27
2990 AA Barendrecht

annink Luxe
cadeaux - porselein - kristal - bestekken

Middenbaan 33a
2991 CS BARENDRECHT
Tel.: 0180 - 616628

**Schildersbedrijf
Raymond Sluiter**

- * Onderhoud
- * Renovatie
- * Wandafwerking
- * Glaszetten

Griegplantsoen 19
2992 EH Barendrecht
tel 0180 616 888
mobiel 0653 803 641

Plezierig zaken doen met Berkman!

Een familiebedrijf dat 100 jaar bestaat. Zeker in de huidige snelle wereld lijkt dat een prestatie die niet meer van deze tijd is.

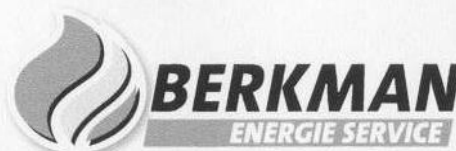
Momenteel behoort Berkman Energie Service tot één van de grotere onafhankelijke leveranciers van brandstoffen en smeermiddelen in Nederland. Zaken doen met Berkman Energie Service betekent betrouwbaarheid, duidelijkheid, maar vooral op een plezierige manier zaken doen met elkaar.

Plezierig zaken doen betekent voor ons:

Wat maakt ons bedrijf voor u plezierig? De medewerkers, de producten, de prijzen? Woorden alleen zijn hierbij onvoldoende. Maak persoonlijk kennis met ons en ervaar voor uzelf de plezierige sfeer en duidelijke cultuur van Berkman Energie Service!

- Maatwerk leveren
- Weten wie onze klanten zijn
- Onze jarenlange kennis en ervaring aan u beschikbaar stellen

- Dag en nacht bereikbaar zijn
- Kwaliteitsproducten tegen concurrerende prijzen
- Duidelijke afspraken zonder kleine lettertjes

Berkman Energie Service B.V. • Tuindersweg 34 • 2991 LR Barendrecht • 0180-643643

Het brood van
Bakkerij Pot is
net zo'n feest

In de luxe
winkels van
bakkerij Pot
vindt u een zeer
groot assorti-
ment, iedere
dag versgebak-
ken broodsoor-
ten. Voor u
zeker aanleiding
genoeg de win-
kel vol lekkernijen
te bezoeken.

bakkerij pot

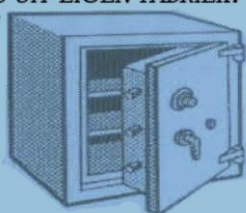
Bakkerij: Singel 29 - 2992 BN
Barendrecht Tel.: 0180 - 613 356

Filialen:

Onderlangs 15 Barendrecht
Tel.: 0180 - 613 042

**NIEUWE EN OCCASION
BRANDKASTEN**

RECHTSTREEKS UIT EIGEN FABRIEK!
CA. 500 STUKS
OP VOORRAAD

BRANDKASTENFABRIEK
N.A. VAN DEN HOVEN & ZN. B.V.
WWW.VDHSAFES.NL / TEL. 0180-612988

**hét adres voor
tanken wassen
shoppen**

**aanhangwagen
verhuur**

ziedewij
pitstop van Barendrecht

Middelweg 3 - Barendrecht

VIJFVINKEL
SCHOENEN

Middenbaan 98 • 2991 CT Barendrecht
Tel. 0180 - 613 221 • Fax 0180 - 611 314

Dorpsstraat 141 • 2992 BD Barendrecht • tel: 0180-612130
www.diggels-eetcafe.nl

**Loodgieter en installatiebedrijf
Ton Blinde**

**Leveren en plaatsen van badkamers en toiletten,
ook sanitaire aanpassingen voor ouderen en minder validen**

- sanitair • douche- en badschermen
- reparatie • onderhoud • watervoorzieningen

Devel 10 - 2991 RB Barendrecht - Tel. 0180-615096

Lid van
UNETO-VNI

Automobielbedrijf M. Vogelaar

Onderhoud - reparaties - verkoop automobielen
APK keuringen

v.d. Meulenstraat 6 - 2992 KM Barendrecht
Telefoon 0180 - 394666

KTV • hi-fi • video

Gloeilampen • tl-

buizen

vof
Veenelektronika
ONDERLANGS 1 BARENDRECHT
TELEFOON (0180) 69 00 50

DEZE OPTICIEN KOMT BIJ U THUIS!

Roukens Oogzorg is een erkend opticien. Hij verricht oogmetingen, geeft u advies op maat en heeft de apparatuur en kennis om u weer haarscherp zicht te geven. Toch is er een groot verschil met de andere opticiens: Roukens Oogzorg komt namelijk bij u thuis!

Zonder dat u de deur uit hoeft kunt u dus uw ogen laten meten of een nieuwe bril uitzoeken.

Met het oog op uw gemak!

Roukens Oogzorg
Paddeweg 2 • 2992 CL Barendrecht
T 0180 - 531 870
F 0180 - 531 869
E info@roukensoogzorg.nl
I www.roukensoogzorg.nl

paul casteleijn
HOVENIERS ^{B V}

Noldijk 126 2991 VL Barendrecht
Tel. 078-6771123 Fax.078-6771118
www.paulcasteleijn.nl

**Aannemers van grond-,
weg- en
waterbouwkundige
werken**

Barendrecht - Tel. (0180) 61 35 22 - Fax (0180) 61 91 60
Postadres: Postbus 6 - 2990 AA Barendrecht

Contactblad

Inhoudsopgave

	Van de redactie	2
	Verenigingsnieuws	2
<i>Maike Roomer-van Roosmalen</i>	Zoekplaatje	3
<i>Wim de Regt</i>	De historie van Barendrechtse (familie)bedrijven	4
<i>Piet Groenenboom</i>	Boerderij Dorpsstraat 168	11
<i>Janny Schaap</i>	De klapwachter	13
<i>Ria van Harmelen</i>	Barre tocht Schiedam-Hoogeveen	15
<i>Bas Visser</i>	Een bericht uit de oude doos	16
<i>Lia Blinde</i>	De klas van 1978	18
<i>Bas Romeijn</i>	Zo beleefde Borgstede de verbouwing in 1982-84	19

Colofon

Het Contactblad is een uitgave van de Historische Vereniging Barendrecht en verschijnt vier maal per jaar. Overname van artikelen is uitsluitend toegestaan met bronvermelding.
Redactie: J.E.J. Blinde jr., R.J. Roomer en mevr. M. Roomer-van Roosmalen

e-mail: contactblad@kpnmail.nl

Sluitingsdatum inlevering kopij voor het volgende nummer: 28 februari 2013

ISSN 0169-5460

Ledenadministratie

Voor aanmelding voor en opzegging van het lidmaatschap alsmede voor het doorgeven van een adreswijziging gelieve u contact op te nemen met de ledenadministratie:

Mw. N. Verschoor

e-mail: info@historischbarendrecht.nl

De contributie bedraagt € 17,50 per jaar. Een extra bijdrage is altijd welkom.

Op de voorplaat

Detail Huis van Licht en Schaduw, Dorpsstraat-Oost 16 (foto: Maike Roomer-van Roosmalen, 2011)

Van de redactie

Het zijn voor u ongetwijfeld geen onbekenden, stripfiguren zoals Suske en Wiske, wiens gedachten in vaak fraaie volzinnen boven hun hoofden worden afgedrukt. Heeft u zich wel eens in gezelschap afgevraagd, wat voor paniek er zou ontstaan als de gedachten van de aanwezigen boven hun hoofden zichtbaar zouden worden? Gelukkig gebeurt zoiets nooit en dat is waarschijnlijk maar goed ook.

Maar toch ... 'ons' Contactblad heeft enkele honderden lezers en van slechts enkele horen we weleens iets van hun gedachten. Dit kan positief maar ook opbouwend negatief zijn. Van de meesten horen we echter niets. Een goed Nederlands spreekwoord zegt: 'geen bericht, goed bericht'; de redactie zou dus gerust kunnen zijn.

Nu zult u zich afvragen: waarom dan toch die bespiegeling over 'gedachtelezen' aan het begin van dit redactiestukje? Dat zit zo: we zijn als redactie in grote mate geïnteresseerd in uw gedachten en uw bijdragen aan ons Contactblad en willen deze graag meenemen bij de samenstelling ervan. Verder zijn er altijd nog vrijwilligers welkom bij de diverse werkgroepen binnen onze vereniging. Lezers die interesse hebben, kunnen zich melden bij één van de contactpersonen van de diverse werkgroepen die vermeld staan achter in ons blad. Laat eens wat van u horen.

Juist voor de feestdagen het laatste nummer van de jaargang 2012. De redactie maakt graag van deze gelegenheid gebruik u prettige kerstdagen te wensen een goed uiteinde en een voorspoedig 2013. Het past ons van deze plaats dank te brengen aan de vrijwilligers binnen onze vereniging die, in welke vorm dan ook, hun medewerking hebben verleend.

Verenigingsnieuws

Nieuwe medewerker

Medio november is een vacature ontstaan bij de afdeling die zich bezighoudt met het digitaliseren en inventariseren van de objecten. Deze lege plek is gelukkig snel opgevuld, en wel door de heer Maarten Kooiman uit Barendrecht.

Maarten is voor velen van ons geen onbekende en hij voelde zich dan ook al vrij snel op zijn gemak binnen de vereniging. We wensen hem veel succes.

Afdeling schoenmakershoek

Door de heer Bram Vos werden we eind oktober verrast met de originele documenten uit april 1928 en mei 1928 van schoenmaker Jac. Moerkerken uit Barendrecht. Beide documenten zijn aan de heer Moerkerken uitgereikt bij het behalen van de diploma's A vakbekwaamheid schoenhersteller (zie hiernaast). We waren hier erg blij mee, want de diploma's aan de muur maken de schoenmakershoek, met de al in ons bezit zijnde gereedschappen en machines uit zijn werkplaats, compleet.

Oude foto's retoucheren

Onze grote gedigitaliseerde fotocollectie bevat heel veel oude beelden die, óf doordat het oorspronkelijk ansichtkaarten waren, óf doordat zij van slecht belichte foto's zijn gescand, helaas nogal beschadigd zijn. Het zou prachtig zijn als deze opgeknapt kunnen worden. Dat kan tegenwoordig heel goed op de pc met een fotobewerkingsprogramma. Daarmee kunnen bijvoorbeeld vlekjes en krassen weggestempeld worden en contrast en onderbelichting worden gecorrigeerd.

Daarom is de fotoafdeling op zoek naar een amateurfotograaf die dit kan en leuk vindt om te doen. De bedoeling is dat deze fotograaf steeds een aantal uit onze bestanden kopieert om die thuis te bewerken. Er kan dus in eigen tempo en met het eigen programma aan gewerkt worden.

Al u hiervoor belangstelling heeft, bel dan even naar Hans Verschoor (zie telefoonnummer achterin). Een tip geven aan iemand uit uw omgeving mag natuurlijk ook.

Z o e k p l a a t j e

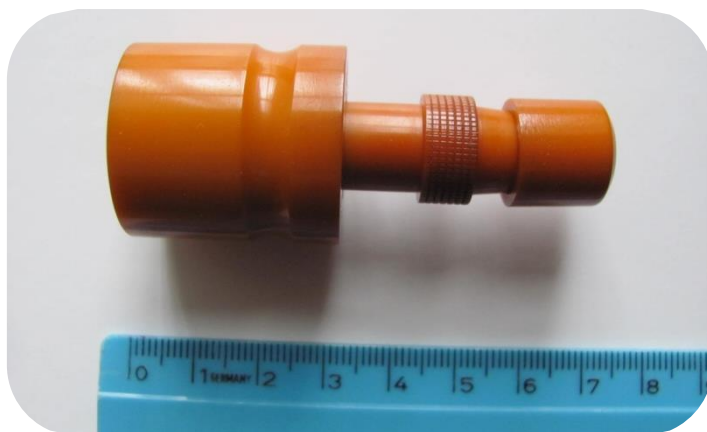
Maaïke Roomer-van Roosmalen

Vorig zoekplaatje

Op ons vorige zoekplaatje hebben we nog geen reactie ontvangen. De drie stalen bollen liggen nu in de tentoonstellingsruimte; bezoekers van het museum kunnen dit voorwerp dan in het echt zien en vasthouden, mogelijk dat we hiermee verder komen.

Nieuw zoekplaatje

Ons volgende zoekplaatje is een bijzonder voorwerp en kwam tevoorschijn bij de afdeling “Groene Kruis”-spullen. Je zou dus kunnen denken dat we het moeten zoeken in de hoek van medische toestellen of gereedschappen. We hebben hiervoor bij diverse kenners geïnformeerd, maar geen van hen kon ons hiermee verder helpen.

Kan iemand ons hierover iets meer vertellen?

Wim de Regt

BARENDRECHT KENT TALRIJKE (FAMILIE)BEDRIJVEN MET EEN LANGE EN BOEIENDE GESCHIEDENIS. IN EERDERE UITGAVEN PUBLICEERDE HET CONTACTBLAD REEDS VERHALEN OVER DERGELIJKE ONDERNEMINGEN. DE SERIE WORDT HERVAT MET DE HISTORIE VAN HET VERHUIS- EN TRANSPORT-BEDRIJF DEN OTTER, DAT IN 2013 HONDERD JAAR BESTAAT.

‘Dagelijksche bodedienst’ was het begin van een gereputeerd bedrijf

Een paard, een wagen en een golfplaten loods aan de Ziedewijdsedijk 53. Méér hadden de broers Willem en Cornelis den Otter in 1913, volgend jaar een eeuw geleden, niet nodig voor hun ‘dagelijksche bodedienst’. Op vrijdag reden ze via Zwijndrecht en het pontveer over de Oude Maas naar Dordrecht, de andere dagen naar Rotterdam.

Barendrecht was in die tijd nog een bescheiden dorp met land- en tuinbouw als belangrijkste activiteiten. Dordrecht en Rotterdam waren hemelsbreed niet ver weg, maar te voet of op de fiets was het toch een hele reis naar de ‘grote stad’. Met een auto was het nog wel te doen, maar wie kon zich toentertijd de aanschaf van een automobiel veroorloven?

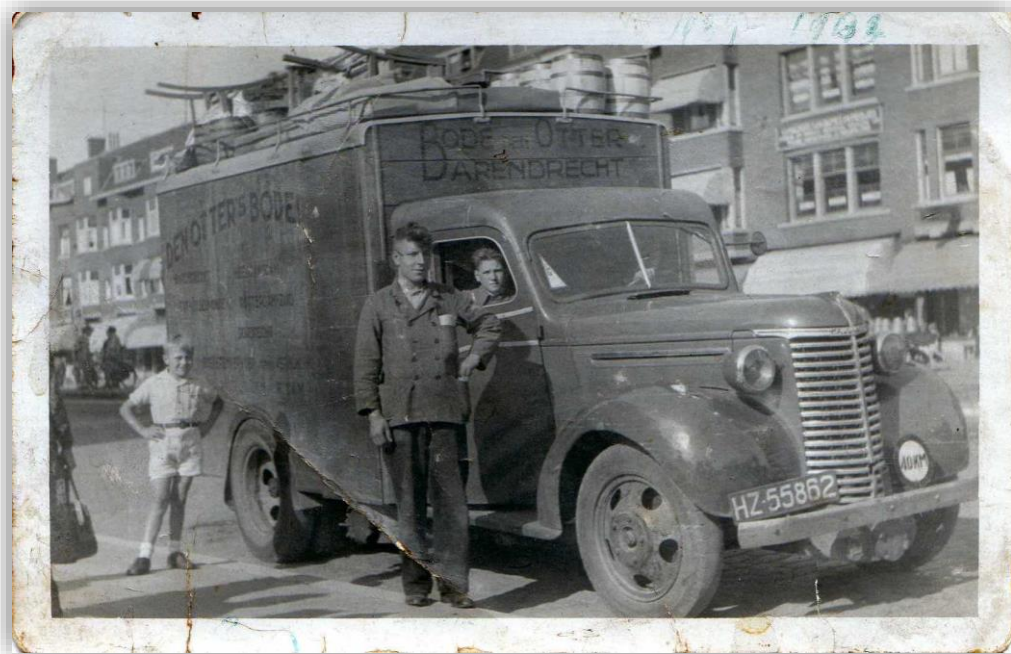
De bodedienst van de twee broers voorzag dus in een behoefte. Dat hadden ze goed ingeschat. Particulieren en bedrijven die goederen naar één van beide steden moesten versturen of die daar bestellingen bij winkels, een groothandel of een fabriek hadden gedaan, ontdekten weldra het gemak van de nieuwe ‘service’, hoewel dit woord toen wellicht nog niet gangbaar was.

De Barendrechtse kunstschilder U.A. van Heijkoop penseelde vóór de Tweede Wereldoorlog dit ‘affiche’ voor de bodedienst van de broers Willem en Cornelis den Otter.

Willem en Cornelis den Otter verwierven zich spoedig een betrouwbare reputatie. Klanten konden op hen rekenen. Hun opdrachten werden stipt uitgevoerd. Ze telden de inkomsten van hun bodediensten in stuivers en dubbeltjes. Meer dan een kwart eeuw waren een paard en een wagen hun belangrijkste bedrijfsmiddelen.

Als ze na een lange en zware werkdag in Barendrecht terugkwamen, werd het paard uitgespannen en naar een weite gebracht; de wagen werd op het erf van Ziedewijdsedijk 43 geparkeerd. Pas in 1939 konden ze zich een vrachtauto permitteren.

Jan den Otter poseerde op de Beijerlandse laan in Rotterdam-Zuid trots naast de eerste vrachtauto van de bodedienst

Tegenslagen bleven echter niet uit. Cornelis overleed en zijn broer Willem werd ziek. Tot overmaat van ramp werd Willems zoon Jan Cornelis gemobiliseerd en gelegerd in de Peel. Er werd een chauffeur in dienst genomen om de vrachtauto te besturen (Willem den Otter heeft de vrachtwagen alleen maar gezien; hij heeft er nooit in gereden). De jongste zoon Pleun werd van de Ulo-school gehaald om de chauffeur de weg te wijzen naar klanten en adressen in Rotterdam.

In het eerste oorlogsjaar met het verwoestende bombardement van de Rotterdamse binnenstad als grootste verschrikking sloeg óók in de familie Den Otter het noodlot toe. Willem den Otter overleed op 53-jarige leeftijd, waarschijnlijk doordat hij na zijn ziekte te vroeg weer aan het werk was gegaan. Hij liet een vrouw en zeven kinderen in groot verdriet en onder moeilijke omstandigheden na.

Na de capitulatie in mei 1940 kwam Jan Cornelis den Otter weer naar huis. Hij nam de plaats van zijn overleden vader in en werd nagenoeg de enige kostwinner van het gezin, ook al omdat een aantal van zijn broers was ondergedoken.

De bodedienst was hem vertrouwd. Sinds de zesde klas van de lagere school werkte hij er als hulpje. Dat was overigens niet zijn keus geweest. Hij had veel liever verder geleerd. Maar daarvoor was geen geld in het kinderrijke gezin.

De broers Jan en Pleun zetten de bodedienst zo goed en zo kwaad als het ging tot 1942 voort. In dat jaar lieten ze hun vrachtwagen onderduiken om te voorkomen dat de Duitse bezetters ermee vandoor gingen. De auto werd in een boerenschuur op het Dorpsplein (thans Doormanplein) gezet en onder balen stro verborgen. Maar vermoedelijk door verraad ontdekten de Duitsers de vrachtwagen en namen die in beslag.

Na de bevrijding in 1945 werd de bodedienst weer mobiel met een vrachtwagen uit een legerdump. Het familiebedrijf begon aan een nieuwe fase in zijn toen 32-jarig bestaan. Zakelijk zag de toekomst er veelbelovend uit. Het aanbod van goederen voor transport naar en van Rotterdam was zo omvangrijk dat Dordrecht als bestemming van de bodedienst werd opgeheven.

Na de bevrijding in mei 1945 kocht de bodedienst een vrachtwagen uit een legerdump. Links op de foto Pleun den Otter, naast hem zijn broer Jan.

Het klantenbestand van 'den Otter's Bodedienst' was in de naoorlogse jaren gevarieerder dan daarvoor. Barendrecht had in die tijd nog geen apotheek. De bodedienst haalde daarom de door huisartsen voorgeschreven medicijnen op bij een apotheek in Rotterdam-Zuid en leverde die af bij patiënten in Barendrecht.

Voor het toenmalige café Splendid aan de Gebroken Meeldijk vervoerde de bodedienst elke maandagmorgen lege biervaten en kratten met lege flessen naar de Oranjeboombrouwerij in Rotterdam-Feijenoord en bezorgde op de terugweg volle vaten en kratten bij het café.

Voor particulieren haalde de bodedienst geregeld kledingstukken die ze op zaterdag hadden gekocht, op bij modemagazijnen in Rotterdam en leverde die bij hen af. Het openbaar vervoer was in de naoorlogse jaren nog gebrekkig en op de fiets konden een nieuw kostuum of mantel niet zonder kans op een valpartij of beschadigingen worden meegenomen naar huis.

Onder de zakelijke klanten was onder meer de smederij Onnink/annex winkel in ijzerwaren. Voor dit bedrijf haalde de bodedienst enkele dagen per week bestellingen op bij groothandel Reesink aan de Waalhaven; voor slagerij Blijleven bracht de bodedienst messen naar een slijperij nabij het abattoir in Crooswijk. De wasmachinefabriek Velo en het meubelmagazijn Zwaal konden ook steeds op de bodedienst rekenen voor het transport van onderdelen en allerhande goederen. De broers Jan en Pleun maakten de slagzin 'Met den Otter gaat het vlotter' elke dag waar!

Dagelijkse praktijk was dat de vrachtwagen elke morgen een rondje langs Barendrechtse ondernemingen reed. Op plaatsen die waren gemarkeerd met een rood vlaggetje, werd gestopt om spullen in te laden voor vervoer naar ontvangers in Rotterdam of naar één van de daar gevestigde bodehuizen. In de loop van de middag of avond reed de vrachtwagen terug naar Barendrecht voor de bezorging van goederen die in Rotterdam in de vrachtruimte waren gezet.

Jan den Otter nam in 1947 het bedrijf dat officieel nog op de naam van zijn moeder stond, over. Voor de huur van deloods aan de Ziedewijsedijk moest hij elke week twee gulden neertellen, contant op de keukentafel. Broer Pleun werd mede-eigenaar van de bodedienst.

Met de toenmalige beschuifabriek Hooimeijer als nieuwe klant werd de bodedienst uitgebreid met een transporttak en een tweede vrachtauto. De fabriek beschikte over eigen vrachtauto's, maar had daarnaast behoefte aan ingehuurd vervoerscapaciteit. Voor het familiebedrijf was dat het begin van de 'wilde vaart'. Jaren leverde het in dozen verpakte beschuit op diverse plaatsen in het land af.

Na de watersnoodramp op 1 februari 1953 heeft Jan den Otter dagen lang voorraden van de fabriek naar het veilingterrein in Barendrecht vervoerd om die veilig te stellen voor het dreigende water.

De brandkastenfabriek Van der Hoven was de tweede en vooral trouwe klant van het transportbedrijf. Bij elkaar zo'n 27 jaar heeft het brandkasten naar afnemers – veelal boeren en tuinders op de Zuid-Hollandse eilanden – vervoerd. Jan den Otter was nooit te beroerd om die zware kolossen te installeren op de plek die de kopers hadden uitgekozen. De heer Van der Hoven sprak ooit over hem de historische woorden: 'Met een vliegertouw en een stuk hout krijgt hij elke brandkast op zijn plaats.'

In tegenstelling tot zijn vrijgezelle broer Pleun (hij trouwde pas op zijn zestigste) was Jan den Otter van 's morgens vroeg tot vaak 's avonds laat aan het werk. Niets was hem te veel, hij pakte alles aan. Terug van een lange dag achter het stuur, laadde hij op zomeravonden zijn vrachtwagen in met fietsen van mensen die op vakantie gingen. Als zij de andere dag op hun logeeradres arriveerden, stonden hun tweewielers daar al klaar. Een slager die bij een boer een varken voor de slacht had gekocht, deed niet vergeefs een beroep op de aimabele Jan den Otter om het beest te vervoeren. Het was niet verwonderlijk dat het hele dorp hem kende.

Hij was wat men noemt een doener, niet een uitgesproken ondernemer. Voor bijrijders die vaak al op jonge leeftijd in dienst waren gekomen en die na hun achttiende verjaardag achter het stuur wilden, schafte hij een vrachtwagen aan, ook al was dat zakelijk niet helemaal te overzien. Hij verzekerde er zich daarmee van dat een goede medewerker niet naar een concurrent ging, omdat hij daar wél chauffeur kon worden.

Voor administratie en boekhouding had hij weinig tijd. Dat moest op zaterdagmiddag gebeuren. Hij liet dat werk bij voorkeur aan zijn vrouw over, evenals het binnenhalen van transportopdrachten. Zij was er dagelijks mee bezig, met de telefoon – haar belangrijkste gereedschap – onder handbereik. De inzet van de vrachtauto's en de daaraan gekoppelde organisatie waren haar toevertrouwd. Het was haar verdienste dat de zaken elke dag letterlijk op rolletjes liepen. De taakverdeling tussen vrouw en man was voor iedere ingewijde duidelijk: zij zocht en vond werk, hij was altijd aan het rijden.

Aan het einde van de jaren '50 van de vorige eeuw zorgden de bouwactiviteiten voor onder meer de Rotterdamse woonwijk Lombardijen voor veel werk voor het transportbedrijf. De aanvoer van bouwmaterialen in opdracht van aannemers lag letterlijk op de route tussen Rotterdam en Barendrecht en was bijna dagelijkse routine. Deze transporten waren een welkome compensatie voor het afnemende vervoer van goederen door de bodedienst waarvoor Pleun den Otter verantwoordelijk was.

Met de voltooiing van de woningen in nieuwe wijken van Rotterdam kwamen ook verhuizingen in beeld. Het werd een nieuwe activiteit: den Otter Verhuizingen. Gezinnen die vanuit de stad of elders naar Lombardijen verhuisden, konden op Jan den Otter rekenen. Hij ontpopte zich opnieuw als een man-van-de-praktijk, in het bezit van de gave om te improviseren. Een gemakkelijk voorbeeld is de eerste takel waarmee hij meubelstukken omhoog hees en liet zakken. Het bestond uit een fietsvork en een fietswiel. Primitief knutselwerk, zeggen we nu, maar het werkte toen wél.

Jan den Otter had ook een 'eigen techniek' ontwikkeld om piano's omhoog of omlaag te takelen. Dat werk was zelfs voor twee gespierde verhuizers te zwaar. Den Otter bond het touw daarom vast aan de verhuiswagen en reed vervolgens heel voorzichtig zo ver weg tot de piano de gewenste verdieping had bereikt.

Weinig of geen luxe, zuinig met de centjes omgaan, geen uitspattingen. De elkaar opvolgende generaties in de familie Den Otter hebben zich altijd stipt aan deze ongeschreven regels gehouden. De loods aan de Ziedewijdsedijk 51 was van 1913 tot 1953 de thuisbasis van de bodedienst. In het laatste jaar verhuisde het bedrijf naar een woning aan de Kerkweg. De woonkamer was tevens kantoor en de vrachtauto's werden aan het einde van de dag en in de weekeinden in de straat geparkeerd. Niemand had daar in die tijd aanmerkingen op.

In 1966 volgde de verhuizing naar het Kervellaantje. Ook daar was het kantoor aan huis, eerst op de begane grond, later in een slaapkamer op de eerste verdieping. De straat was opnieuw de parkeerruimte voor de vrachtwagens.

Het verhuisbedrijf was inmiddels sterk gegroeid en daarmee tevens de behoefte aan opslagruimte voor onder meer meubels. Vindingrijk als hij was huurde Jan den Otter voor dat doel van de woningbouwvereniging Patrimonium een aantal garageboxen aan de Lavendelhof. De boxen stond leeg, omdat autobezit in die jaren nog lang niet algemeen was. Toen er voor de eerste keer meubels werden opgeslagen, bleek dat buizen van de centrale verwarming door de boxen werden geleid. Daarmee kon den Otter Verhuizingen met recht zeggen over de eerste geconditioneerde opslagruimte van Barendrecht te beschikken.

Met de komst in 1973 van de toen 24-jarige Wim den Otter – kleinzoon van grondlegger Willem den Otter en zoon van Jan den Otter – trad een vertegenwoordiger van de derde generatie in het familiebedrijf aan. ‘Het was voor iedereen vanzelfsprekend dat ik een plaats in het bedrijf kreeg. Ik was de oudste zoon, er werd verder niet over gepraat,’ zegt hij.

Net als indertijd zijn vader was hij van jongsaf opgegroeid in de onderneming. Maar waar zijn vader vanwege financiële redenen niet verder had mogen leren, had Wim den Otter wél het HBS-diploma en vervolgens het diploma HEAO-bedrijfseconomie behaald en daarna een aantal degelijke (vak)studies voltooid, voordat hij in het familiebedrijf aan de slag ging. Als reserveofficier bij de Aan- en Afvoertroepen (AAT) had hij toen al een militair transportbedrijf geleid. Met die ervaring stond daarna de deur van een Rotterdams transportbedrijf voor hem open om zich verder te bekwamen.

Als opvolger van zijn vader werd Wim den Otter directeur van het transportbedrijf. Jan den Otter bleef tot zijn 68ste jaar (!) verantwoordelijk voor de verhuizingen. Dat betekende overdag achter het stuur van de verhuishagen en sjouwen met meubels en zware dozen en ’s avonds na de warme maaltijd ‘in het nette pak’ langs mensen die een verhuizer zochten. (Nadat hij in 1988 óók de verhuizingen aan zijn zoon had overgedragen, was hij – tot zijn overlijden op 89-jarige leeftijd in 2005 – nog vaak in het bedrijf – gecertificeerd als Erkende Verhuizers – te vinden).

Wim den Otter ging voortvarend aan het werk met het werven van klanten voor het transportbedrijf. De eerste nieuwe opdrachtgever was Bakker Barendrecht Transport. Het klikte meteen tussen beide ondernemingen, mede vanwege de transportkennis die Wim den Otter met zijn opdrachtgever deelde. Inmiddels vervoert den Otter al veertig jaar groente en fruit voor Bakker.

Kort na zijn aantreden nam Wim den Otter met instemming van zijn vader en oom Pleun het initiatief om het familiebedrijf – een vennootschap onder firma – om te zetten in een besloten vennootschap, met de naam ‘den Otter Verhuizingen en Transporten’. Jan, Pleun en Wim den Otter waren de drie directeuren en eigenaren van de BV. (Wim den Otter werd alleen-eigenaar van de onderneming, nadat hij achtereenvolgens de aandelen van zijn oom en zijn vader had overgenomen).

Halverwege de jaren ‘80 werd de bodedienst – de oorsprong van het familiebedrijf – opgeheven. Pleun den Otter die zich altijd alleen met deze tak van het bedrijf had bemoeid, stopte ermee. Er was bij wijze van spreken geen droog brood meer mee te verdienen. Hij had het zo lang kunnen volhouden, omdat de kosten laag waren. Maar op een gegeven dag werd besloten de stekker eruit te trekken. De winstgevendheid was diep gezakt. (Pleun den Otter is in 2000 op 75-jarige leeftijd overleden).

De eerste grote uitbreiding van het familiebedrijf was in 1986 met de bouw op eigen grond van een pand op het bedrijventerrein Dierenstein. De nieuwbouw aan het Zuideinde omvatte het kantoor, de temperatuurgeregelde opslagruimte voor inboedels en een wasruimte voor zowel het eigen rollend materieel (veertien vracht- en verhuishagens) als voor bedrijfsauto’s van derden.

De geschiedenis herhaalde zich min of meer. Waar in de jaren ‘50 en ‘60 de nieuwbouw in Rotterdam-Zuid de basis was voor de oprichting van het verhuisbedrijf, zorgden de uitbreiding van Barendrecht en later de voltooiing van de Vinex-lokatie Carnisselande voor een hausse aan opdrachten. De huisvesting op Dierenstein werd snel te krap. Een aanzienlijk groter pand was noodzakelijk. Wim den Otter kreeg daarvoor een plek aangeboden op het nieuwe bedrijventerrein Barendrecht-Noord (Fennaweg). Het verhuisbedrijf en de transportonderneming waren toen al in twee aparte BV’s ondergebracht onder het dak van W. den Otter Beheer BV als houdstermaatschappij.

Het imposante pand werd in 2009 feestelijk in gebruik genomen. Voor Wim den Otter ging daarmee een droom in vervulling. In de bijna twintig meter hoge, grijze loods, uitgerust met een inpandige kraan, kreeg hij de mogelijkheid om meer dan tweehonderd containers op te stapelen en geconditioneerd te bewaren. Dat betekende een aanzienlijke uitbreiding van de dienstverlening voor tijdelijke of langdurige opslag van inboedels en archieven voor particuliere en zakelijke klanten.

Het transportbedrijf kreeg op de nieuwe vestiging een overslagloods en een ruim parkeerterrein ter beschikking.

Jan Willem den Otter, zijn vader Wim en broer Koos bij een van de verhuishagens voor het imposante pand op het bedrijventerrein Barendrecht-Noord

Een week na de officiële opening was het opnieuw feest. Wim den Otter werd benoemd tot Ridder in de Orde van Oranje-Nassau voor onder meer zijn langdurige activiteiten als bestuurslid en voorzitter (sinds 1993) van de Vereniging Barendrechtse Ondernemers (VBO) en als landelijk voorzitter van de Organisatie van Erkende Verhuizers. Burgemeester Jan van Belzen die hem de versierselen opspeldde, typeerde Ridder den Otter als 'iemand die een grote rol speelt in het verbinden van mensen'. 'Hij heeft de gave om precaire zaken op een bijzonder charmante wijze aan de orde te stellen, waardoor meningsverschillen bespreekbaar worden en problemen kunnen worden opgelost,' aldus de eerste burger van Barendrecht.

Begin dit jaar zijn de zonen Jan Willem (35) en Koos (33) van Wim den Otter directeur geworden van respectievelijk het verhuisbedrijf en het transportbedrijf. Samen zijn de broers eigenaar van een BV die het overkoepelende dak boven beide ondernemingen is. Zij zijn verantwoordelijk voor de operationele activiteiten.

Hun vader (63) – ‘Ik ben voor de helft gepensioneerd’ – heeft een stap teruggezet en aldus ruimte gemaakt voor zijn opvolgers. Hij is nog wel eigenaar van de nieuwe vestiging, evenals van het wagenpark (23 vrachtauto’s) en ander materieel. De ondernemingen van zijn zoons huren het kantoor, de opslagruimte en het rollend materieel van hun vaders BV. Als nieuw materieel wordt aangeschaft, nemen de broers dat voor hun rekening. ‘Den Otter’ is dus nog steeds een familiebedrijf. Alleen zijn de structuur en organisatie aan een nieuwe situatie aangepast.

Jan Willem en Koos den Otter hebben na hun voltooide studies, evenals indertijd hun vader, alle hoeken en gaten van het bedrijf verkend en van alles aangepakt. De oudste van het tweetal werkt al zeven jaar in de onderneming. Hij is met zijn logistieke achtergrond verantwoordelijk voor de verhuizingen. In deze functie stuurt hij de acquisitie (o.a. zijn vader) en de uitvoerende verhuisploegen aan. Verder behandelt hij aanvragen voor verhuisopdrachten en volgt hij die tot de klant met een tevreden gevoel terugkijkt op een verzorgde verhuizing.

Zijn jongere broer (bedrijfskunde en informatica) is sinds drie jaar in het bedrijf en is onder meer aanspreekpunt voor de transportafdeling. Transportman Ruud Kooijman is ruim 35 jaar in dienst van het bedrijf. Hij volgde de ‘klassieke route’ via verhuissistent en chauffeur naar de planning. Administrateur Huibert van der Meer completeert inmiddels 16,5 jaar de bezetting in het kantoor.

Koos den Otter begon tijdens zijn HEAO-opleiding als chauffeur. Voordat hij bij het bedrijf kwam, had hij banen in de IT bij eerst een verzekeringsmaatschappij en daarna een bank. Bij het familiebedrijf is hij óók verantwoordelijk voor onder meer financiële zaken, de huisvesting en de verzekeringsportefeuille.

Vader Den Otter heeft de zaken met een gerust hart aan zijn opvolgers overgedragen, in het vertrouwen dat zij het familiebedrijf met bijna veertig medewerkers voortzetten volgens hun eigen inzichten, maar wél in zijn geest. Zelf doet hij het kalmer aan. Hij zit niet meer elke dag aan zijn bureau of achter het stuur op weg naar opdrachtgevers en relaties. Maar voor advies is hij altijd bereikbaar.

Het is wellicht te veel gezegd dat beide broers, gezien de huidige economische omstandigheden, in een gespreid bedje zijn gestapt. Maar het valt niet te ontkennen dat ze de verantwoording op zich hebben genomen voor twee bedrijven met een uitstekende reputatie. Hun startpositie is in elk geval een heel stuk comfortabeler dan die van hun overgrootvader Willem en oom Cornelis, honderd jaar geleden de grondleggers van het familiebedrijf.

Wat zouden die ‘founding fathers’ overigens vreemd hebben opgekeken, als ze de spelers van het eerste elftal van de voetbalvereniging Barendrecht hadden zien spelen in shirts met hun naam: ‘Verhuizingen den Otter’.

Op deze foto van links naar rechts Willem Nouwen (van voorheen Assurantie-kantoor den Hollander), vader Wim den Otter en de broers Koos en Jan Willem.

Piet Groenenboom

In het vorige Contactblad schreef Cees Dorsman over enkele uiterlijke kenmerken van de boerderij van mevrouw Dam aan de Dorpsstraat 168. Ik zou deze keer met u naar de historie van de boerderij willen kijken. Wie waren de eigenaren en de pachters?

De eerste gegevens over de boerderij komen we in 1636 tegen. Ze is dan eigendom van de familie Hoogerbeets uit Hoorn. Volgens de kronieken van Hoorn zou op het einde van het dorp Beets de hofstede Hoogerbeets hebben gestaan. Zo heeft het plaatsje Beest haar naam gegeven aan het Hoornse Regenten geslacht Hoogerbeets dat in de 16e en 17e eeuw veel aanzien genoot. Al in 1612 en 1613 en ook daarna is de familie Hoogerbeets heel wat keren actief met het kopen van land in Barendrecht. Hoe komt zo'n familie Hoogerbeets uit Hoorn in Barendrecht terecht, vroeg ik mij af. Bij informatie bleek dat Raetsheer Rombout Hoogerbeets, wiens naam bij het kopen van land in Barendrecht genoemd werd, dat zowel zijn vrouw en zijn moeder uit Dordrecht afkomstig waren. Zij wisten uit eigen ervaring en van andere grootgrondbezitters uit Dordrecht wel wat hier te koop was.

De boerderij wordt in de archieven niet genoemd. Ook wel te begrijpen eigenlijk. Als de familie Hoogerbeets de boerderij heeft laten bouwen, dan vind je geen aankoopakte. We zouden dan moeten kijken naar rekeningen van aannemers, zoals van een metselaar of timmerman. Op de Koedood hebben we zo'n stille aanwijzing bij het Klooster, waar nu garage- en loonbedrijf van Van der Linden is gevestigd, wanneer die boerderij gebouwd zou kunnen zijn.

In de beginperiode aan de Dorpsstraat is Huigh Pieters pachter. Daarna komen we drie generaties van de familie Driesprong tegen. Vader, zoon en kleinzoon zijn achteréenvolgens pachter en Pieter Bastiaansz, de kleinzoon, wordt tenslotte eigenaar. Als hij in 1694 overlijdt, is er ruim elf morgen land bij. Zijn ongehuwde zuster Geertje Driesprong neemt dan de boerderij over. Zo goed begonnen, eerst pachter, wat geld verdiend, eigenaar geworden en dan geen opvolger. Geertje overleed op de hoeve in 1702.

In 1706 wordt Floris Tol als bewoner en eigenaar genoemd. Hij is dan zes en twintig jaar en pas getrouwd met Leentje Slickerveer. Ze willen er wel wat van maken en dat blijkt. Zes jaar later, in 1712, is hij al eigenaar van dertien morgen land in het Binnenland en van vier morgen en 300 roeden land in het Buitenland van Barendrecht.

Floris zit nog maar tien jaar op de boerderij als hij op zeer jonge leeftijd overlijdt. Zijn weduwe trouwt een jaar later met Bastiaan Gerrits van der Wilt en zij zetten het bedrijf voort.

Leentje Slickerveer overlijdt in 1727 en Bastiaan van der Wilt in 1731. Zij waren allemaal vermogende landbouwers geweest wat blijkt uit de bedragen die zij bij hun overlijden moesten betalen.

De erfgenamen verkopen het bezit op 5 april 1732 aan de voogden van de minderjarige Floris Tol. De voogden zijn twee broers van het laatst overleden echtpaar, namelijk Coen Gerrits van der Wilt en Jacob Ariens Slickerveer.

De boerderij werd omschreven als: een bouwhuis met schuur, woon- wagen- en varkenskeet en wei- en zaailand met 11 morgen en 538 roeden land in het Binnenland van West-Barendrecht. De waarde van een morgue werd toen geschat op f600,- per morgue. Verder nog 9 morgen en 138 roeden wei- en zaailand in de Zuidpolder. Nog vier morgen en 100 roe in het Buitenland. Op stal stonden 5 oudere paarden, 1 jong paard, 8 koeien, 1 oude vaars en 3 jonge vaarzen. In de schuur twee boerenwagens, 1 klein wagentje, 2 ploegen, 2 wagentuigen, 2 paar eegden, 1 slikslede, 1 ijsslede, 1 half zaadkleed met zijn toebehoren en verder rieden, vorken en emmers. In de woning werd genoemd goud en zilver, waaronder een bijbel met zilver beslag.

Waren zijn vader en later zijn stiefvader al niet onbemiddeld, Arij Tol erfde ook nog vier morgen en 300 roeden land in Nieuw-Reijerwaard achter de Hervormde Kerk van zijn over grootouders Jan Tol en Maaijke Nuchteren.

Arij trouwde in 1736 met Lijntje Clemens Verduijn. Hij was enig kind, maar uit dit huwelijk werden 13 kinderen geboren waarvan 4 zoons en 2 dochters bleven leven.

Beide ouders stierven op jonge leeftijd.

Daarna komen we de naam van Cornelis van der Spek tegen als eigenaar tot zijn overlijden in 1800.

Vanaf 1802 wordt de naam Driesprong weer aan de boerderij verbonden. Vader Cornelis en zoon Arij gaan er wonen.

Het is zoon Arij Driesprong die bij zijn huwelijk met Lijntje Niemantsverdriet eigenaar wordt van de boerderij. Nog geen drie jaar wonen zij er en dan overlijden beiden op dezelfde dag tengevolge van een epidemie.

Twee kinderen waren er nog geboren. Een zoontje Cornelis. Hij overlijdt vijf dagen voor zijn ouders en een dochtertje Maria die een maand voor het overlijden van haar ouders was geboren. Wat een drama. Alleen het baby'tje Maria in de kribbe blijft als enig erfgename in leven en zij zal zich later als een krachtige boerin manifesteren.

Maria trouwt op 20 januari 1832 met Jan de Jong, heemraad en dijkgraaf uit Ridderkerk en samen gaan zij aan de Dorpsstraat verder. Voor hun huwelijk was hun dochter Neeltje al geboren dus een opvolgerster was er al. Voordat Maria in 1832 trouwde met Jan de Jong liet ze al van zich spreken. Er is een steen naast de huidige boerderij waar op staat:

*De eerste steen gelegd door Maria
Driesprong den 15de maart 1828*

Ter hoogte van de boenloods, waarin nog aanwezig het waterfornuis, de grote bakoven en de uitgesleten pompbak, staat aan de buitenkant tegen de gevel van de boerderij op een muurtje deze tekst in cement geschreven. Dat muurtje van ongeveer een meter hoog heeft een schuin dakje. Op dat schuine kantje heeft Maria in het verse laagje cement deze woorden vereeuwigd. Daar kunnen we dus niet omheen.

Ze was toen nog maar 24 jaar en nog niet getrouwd. Jan de Jong was toen al 36 jaar. Waarschijnlijk is hij toen al op de boerderij werkzaam geweest en deed hij reeds volop mee.

Hun dochter Neeltje trouwde met Jacobus Overwater uit Strijensas en na diens overlijden trouwde ze nog met Carel Spruit. Jan de Jong heeft tot het einde van zijn leven bij zijn dochter en schoonzoon ingewoond.

Dat Overwater in 1866 de boerderij heeft laten bouwen, zoals wordt gezegd, is eigenlijk niet te begrijpen. Nog geen veertig jaar na de eerste steenlegging voor de boerderij door Maria in 1828, moet de boerderij toch nog in goede staat zijn geweest! Zowel in de grote schuur die vijf gebinten lang is als in de stal waar twintig koeien kunnen staan heb ik geen enkele aanwijzing kunnen vinden dat daar aan de oorspronkelijke bouw iets is veranderd.

Zij wordt achter de eerste boerderij gebouwd en daardoor ontstaat er aan de voorkant meteen een mooie ruimte voor een grote tuin. Daar heeft de huidige bewoonster, mevrouw Dam, goed gebruik van gemaakt. Met de dubbele voordeur en de mooiste Levensboom die er in Barendrecht is te vinden in het bovenlicht boven de voordeur, geeft het geheel een prachtig beeld.

In een kleine gang van het huidige woonhuis liggen grote zwarte tegels die ouder zijn dan de huidige woning. Waarschijnlijk zijn die tegels afkomstig van de eerste boerderij.

Na het overlijden van Jacobus Overwater komt hun zoon Pieter Arie Overwater op de boerderij. Na diens overlijden komen op 30 juli 1917 de boerderij en twee arbeiderswoningen op naam van hun zoon Jan Jacobus Overwater. Er is dan ongeveer 30 ha land bij en hij betaalt er ruim f87.000,- gulden voor. Jan was dijkgraaf van de polder Buitenland, dus hij had wel wat binding met Barendrecht – hoewel hij in Rotterdam woonde. Hij was niet getrouwd.

Hij zal wel gedacht hebben: wat moet ik ermee. Het jaar daarop verkocht hij al de arbeiderswoning die tegenover de boerderij stond aan Daniël Blinde, seinhuiswachter bij de Staatsspoorwegen. Het land was verpacht aan Hermanus Dam uit Cillaarshoek.

In 1912 was Dam op de boerderij komen werken en in 1913, het jaar van hun huwelijk, was hij pachter van de boerderij geworden.

Dam was één van de jongste kinderen uit een groot gezin. Zijn ouderlijk huis was de boerderij Dijkzicht aan de Keizersdijk in Cillaarshoek. De families Overwater en Dam zullen elkaar wel gekend hebben en zo kwam Dam naar Barendrecht.

Hermanus trouwde met Elisabeth Maasdam en uit dat huwelijk werd slechts één zoon geboren, namelijk Arij Marius. Dam was in 1939 bestuurslid van de Coöp. Boerenleenbank in Barendrecht. Arij volgde zijn vader eerst op als pachter en daarna werd hij eigenaar van de boerderij.

Zijn vrouw Jannie de Bruin, dochter van de bekende rietdekker De Bruin, is tot op heden nog de trotse eigenaresse van dit prachtige Rijksmonument.

Voor degenen die interesse hebben in de data van geboorten, huwelijken en overlijden van alle in dit artikel genoemde personen, liggen hun complete gegevens ter inzage bij de Historische Vereniging in Barendrecht.

De klapwachter

Janny Schaap

IN 1725 BESTOND ER OOK AL EEN SOORT VAN OPENBARE BEVEILIGING, DE ZOGENAAMDE KLAPWACHTER. IN HET ONDERSTAANDE KUNT U LEZEN WAT ER VAN HEM VERWACHT WERD EN WAT ZIJN LOON WAS, WIE HEM AANSTELDE EN WAAROM HIJ EVENTUEEL DE LAAN UITVLOOG.

Deze akte komt uit het Oud Rechtelijk Archief van West Barendrecht en Carnisse, dat in het bezit is van de Historische Vereniging Barendrecht. Het is afgedrukt met de originele tekst, maar in grote lijnen zult u het vast wel kunnen lezen en begrijpen.

Zo zijn er natuurlijk nog heel wat oude aktes in ons bezit en wellicht dat er familie van u in vermeld staat.

Vindt u het interessant om dit bij ons te komen bekijken, dan bent u natuurlijk van harte welkom. De afdeling Oude Archieven is elke eerste zaterdag van de maand geopend van 10.00 tot 13.00 uur. Op onze site kunt u ook veel informatie over onze afdeling vinden.

Klap uit de 18e eeuw

Oud Rechtelijk Archief van West Barendrecht en Carnisse

Inv. 14.

d.d. 21-10-1725

Fiche 10

Condiën ende voorwaerde waer op Schout en Schepenen van Oost-West barendregt ende Carnisse vergunt hebben aen Reijer van Heijninge, woonende aen de Zingel op dorp van Barendregt voornoemt het 's nagts omgaan en waken van het Klapwaeckers ampt, ten dienste van dorp van Barendregt voorschreven, en dat voor de tijt van ontrent vijff agter een volgende maenden ofte sooveel langer als den Schout en den geregtten het goet vinden sullen te behooren ende dat op soodanige conditie als hier nader sal werden gespecificeert,

Het eerstelijk soo sal den Clapperman gehouden sijn alle nagten met sijn klap door het dorp te gaan van savonts ten tien uren aff tot smorgens ten vier uren incluijs toe, en dat wel van het Huijs van Aert Leendertsz. Booster aff oostweert aen tot het eijnde van de straat bij Mattheus Oostend toe,

Den Clapwaker sal mede gehouden ende verpligt sijn alle nagten van uur tot uur int omgaan van sijn wagt wel ende terdegen agt te nemen op de huijse langs welcke hij moet gaan als mede op die gene die verder staen wegens brant off dier gelijke beschadigen ende t selve siende de menschen aenstonts te waerschouwen en uijt den bedde op te klappen,

Den Clapwaker sal oock gehouden sijn alle weecken des verschenen sijnde het Klappgelt op te halen aen de Huijze van de gene die t betalen moeten volgens de lijst bij Schout, Schepenen voornoemt daer van gemaect sijnde,

Vorders sal den Clapwaker gehouden sijn in het omgaan van de wagt, te gaen in desen voegen als eerstelijk te gaan eens de straat regtuit, uijtgesondert dat den selven gehouden sal sijn elck uur oock op het Kerckhoff te gaan to voorbij de Kerckdeur en al daer oock te klappen en roepen van uur tot uur op dat diegene die daer woonen t selve mede komen hooren in wederom comen van t eijnde van de straat zal hij gehouden sijn den binnewegh aff te gaen tot voor bij het huijs van Jacobus Janse Leeuwenburgh en dan eijndelijk wederom beij de singels langs ende dat alles soo alle nagten van tien tot vier uren toe incluijs als voorschreven staet,

Den clapwaker sal verder gehouden sijn uijt omgaan van sijne nagtwagt geen toback te mogen roocken, ende hem nugter en wel te houden off dat hij in staat soude kunnen wesen om sijn nagtwagt, naer behooren waer te nemen,

De Schout en Schepenen houden aen haer de nagt ende faculteijt [bevoegdheid] in Cas den Clapwagter Reijer van Heijninge sig behoorlijk en quam te gedragen in het omgaan van sijn wagt en hem sal van quaem droncken te drinken egter eenige andere onbequamelijke dingen quamen te doen dat den selven in sulcken gevallen aenstonts sal wegh werden affgeset door den Schout en een ander bequaem persoon in sijn plaatse te nemen ende aenstellen ten costen van de gebreekgigen aennemer sonder tegen spreecken van imand,

Ende eijndelijk sal den Clapwaker gehouden ende verplicht sijn het nagtwaken en omgaan met de klap selver in persoon te moeten doen sonder dat den selven het sal vermogen aen imant over te doen off te laten,

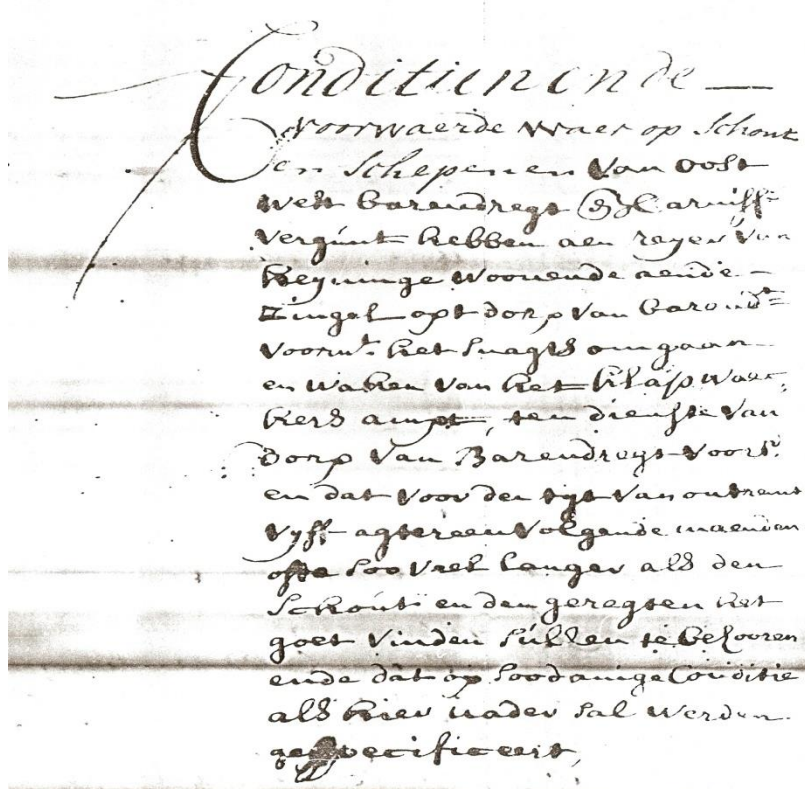
Den Clapwacker sal t vermogen met toestemminge van Schout en Schepenen een persoon bij hem te nemen sonder meer,

En laastelijk sal den Clapwaker gehouden sijn te gaan toecomende maart incluijs ofte soo lang als het Schout en Schepenen gelieven sal uijt te dienen volgens de vooren staende conditie onder den verbande van sijn persoon en goederen als naer regten cum expensis [met (eis van) kosten],

Op alle welcke vorenstaende conditie bekenne ick ondergeteekende Reijer van Heijninge 't selve Clapwakerschap vergunt gekregen te hebben van Schout en Schepenen voornoemt omme 't selve selffs in persoon te bedienen voor twee gulde tien stuivers ter weeck,

Aldus gedaan en vergunt bij ons ten overstaan van Schout en Schepenen van Oost- West Barendregt.

J.A. Outraad

Conditien ende
voorwaerde waer op Schout
en Schepenen van Oost-
West Barendregt (Blaariff)
vergunt hebben aen Reijer van
Heijninge woonende aende-
singel opt dorp van Barend-
recht. Het nagts omgaan
en waken van het Clapwaker
kerd ampt, ten dienste van
dorp van Barendregt-voort.
en dat voor den tijd van outmaet
vyft agteraent volgende maanden
opt soot vel langer als den
Schout en den geragten het
goet vinden sullen te befooren
ende dat op soodanige conditie
als hier naer sal werden
gespecificiert.

Fragment van de originele akte

Ria van Harmelen

VAN DE HEER JAN KLUNDER UIT BARENDRECHT, GEBOREN IN 1952, ONTVINGEN WE ONDERSTAAND REISVERSLAG UIT DE OORLOGSWINTER. HET IS AFKOMSTIG VAN ZIJN TANTE, RIA VAN HARMELLEN (1922).

De oorlog 1940-1945 duurde veel te lang. Er was aan alles gebrek. Vooral de kinderen hadden het zwaar te verduren, waardoor de ouders het erg moeilijk hadden. Zo ook bij ons.

Toen de oorlog uitbrak in 1940 was Maarten nog geen 6 jaar, Willy 10 jaar, Coby 12 jaar en ik, Ria, 17 jaar. Onze oudste zus Ans was in de verpleging in Deventer en die bracht op verlofdagen vaak roggebrood en tarwe mee. Maar ja, de treinen reden niet meer en andere oplossingen werden gezocht. Veel mensen gingen op pad met handkar, wagentjes of op de fiets.

Zo trokken Coby en Ria op 20 januari 1945 in de richting van Deventer. Hartje winter in de sneeuw, een afstand van tegen de 150 km. Wij hadden een geleend wandelwagentje bij ons en liepen zo de eerste dag tot Montfoort, ongeveer 45 km. We overnachtten daar in de wachtkamer van de gevangenis.

De volgende morgen verder naar Amersfoort. Daar sliepen we in de parochie en gingen de volgende ochtend met natte voeten op pad naar Apeldoorn: 42 km. Onderweg hoorden we dat de IJsselbrug bij Deventer afgesloten was. We gingen met twee zusjes mee, die op de Worp in Zutphen woonden. Zij wisten hoe we daar de brug konden passeren. We bleven daar het weekend over en op maandagmorgen konden we rustig de brug over, richting Deventer, nog steeds in de sneeuw. Zo liepen we 30 km om, Zutphen uit. Een eindje buiten Zutphen brak de schoen van Ria in tweeën. Daar stonden we dan. Goede raad was duur, maar Coby ging terug naar Zutphen belde aan bij een schoenenzaak. Ze kwam terug met een paar herenschoenen. Daarna weer verder naar Eefde-Gorssel-Epse-Deventer.

Ans wachtte ons al op bij het ziekenhuis en bracht ons bij kennissen. Na twee dagen gingen we weer terug, een wagentje vol tarwe-roggebroden en bietenstroop. Ans ging met ons mee naar huis, ook nog twee fietsen. De dag voordat Oma jarig was, 3 februari, kwamen we weer thuis. Het was natuurlijk dubbel feest: Oma Maria Krommenhoek werd 51 jaar.

Lekke band

Ome Dirk Krommenhoek was officier bij het Leger des Heils in Hoogeveen. Het was een zware winter, toen hij met een brief van zuster Wilhelmina A. Vos uit Hoogeveen bij ons kwam. Zij kon helpen met adressen. Zo gingen Willy, 15 jaar, en Ria, 22 jaar, op een zondagochtend eind februari op weg naar van Schiedam naar Hoogeveen. We hadden één fiets, Willy achterop. De sneeuw was verdwenen en om 12 uur reden we op de Oudedijk in Rotterdam. Op het moment dat we voorbij de kerk reden, kregen we een lekke band. Verschrikkelijk, wat nu? Plakspullen hadden we bij ons, maar toch moest ik er water bij hebben. De mensen keken wel, maar helpen ho maar. Gelukkig, de band kon worden geplakt. Omdat de band niet zo best meer was, besloten we dat Willy steeds een eindje vooruit zou fietsen.

Bij Gouda ontmoetten we Annet met twee kinderen, op weg naar Goor. Zij had een wandelwagentje bij zich en zo liepen we samen op. Het begon te motregen, de hele dijk tot Montfoort. Het was niet leuk meer en vooral Willy had het moeilijk. Ieder torentje dat ze zag, moest volgens haar van de gevangenis zijn. Thuis was al geregeld, dat we daar ook nu weer in de wachtkamer konden overnachten. Eindelijk, in het pikkedonker kwamen we daar aan.

Beschieting

De volgende dag gingen we naar Amersfoort. Daar konden we overnachten in de pastorie van een kerk. Op dinsdag gingen we naar Apeldoorn. Vanuit Amersfoort eerst naar Terschuur, om zo op de weg naar Apeldoorn te komen. De grote wegen moesten we zoveel mogelijk vermijden, omdat daar dikwijls colonnes reden die beschoten werden. Komend vanuit een zijweg zagen we een colonne rijden. We wachtten tot deze bijna voorbij was en gingen ook de grote weg op. Gelijk zagen we een vliegtuig overvliegen. Deze kwam terug en dook al schietend over de colonne. Langs de weg waren eenmansgaten gegraven. Wij doken daarin, de kinderen onder, Annet en Ria er bovenop. De militairen hoorden we

schreeuwen. Verschillende militairen waren gedood, anderen gewond. Bij een was de knieschijf doorboord, hij schreeuwde het uit. Wij maakten dat we daar zo snel mogelijk vandaan kwamen. De schrik zat er behoorlijk in. Onze reis vervolgens liepen we zoveel als mogelijk was langs de bosrand naar Apeldoorn. Daar konden we overnachten in een pastorie.

Vlees met hutspot

Op woensdag kwamen we aan in Deventer zonder onderweg moeilijkheden te hebben gehad. We konden weer overnachten bij kennissen van Ans. 's Avonds aten we geen hutspot met vlees, maar vlees met hutspot, omdat op dinsdag de vleesfabriek van Stegeman was gebombardeerd. Daar konden wij helemaal niet tegen en werden ziek. Willy zelfs doodziek. Zij zag helemaal blauw en ik dacht dat ze dood ging. Als je dan in een vreemd huis bent met vreemde mensen, weet je je helemaal geen raad. Gelukkig kwam ze weer wat bij en na een dag extra rust in Deventer gingen we weer op weg naar Hoogeveen.

Op vrijdag kwamen we door Raalte en Lemele, op weg naar Ommen. In Ommen konden we in een school overnachten.

Zo verschrikkelijk moe

Op zaterdag kwamen we door Balkbrug en Zuidwolde. Het weer was slecht weer, steeds hagelbuien. In Hoogeveen kwamen we voorbij de begraafplaats. Wat had ik daar graag wat willen rusten op een steen. We waren zo verschrikkelijk moe. Maar ja, dat kon niet. Het was al 5 uur geweest. Net voor 6 uur, spertijd, na enig zoeken, kwamen we aan bij zuster Vos. Ze woonde in een zijstraat of steegje van de Hoofdstraat. Ze wist niet wat ze zag. Ome Dirk had haar geschreven dat we onderweg waren. Ze stopte Willy meteen in bed met de belofte, dat ze haar zou wakker maken als de pap klaar was.

Willy sliep als een blok en werd de volgende ochtend boos wakker omdat ze niet geroepen was. Zr. Vos ging 's morgens nog voor kerktijd extra melk halen. Ze had nu een kind in huis dat hoog nodig extra voeding moest hebben. Zr. Vos had haar huis vol met onderduikers, o.a. Eva, een Jodinetje. Zodoende konden wij al op maandag bij Lammy en Reinder Honewille in het Oosterveld terecht. We zijn er goed opgevangen. Later is de hele familie er geweest. Zo heeft Willy de oorlog overleefd.

Een bericht uit de oude doos

Bas Visser

Allereerst gaan mijn gedachten uit naar de maandagse wasdag. Ik ben een paar keer 's maandags door Barendrecht rondgereden, maar nergens zie ik de was meer aan de drooglijnen. Indertijd was het in de buurtschappen soms een soort wedstrijd voor de vrouwen wie het eerst de was aan de lijn of op de bleek had.

Soms werd er al om 4.00 uur begonnen en voordat de vader of zoon naar het werk ging, had hij al zeker 200 keer of meer moeten stampen in de waston. En dan ging de borstel erop, daarna ging het spul in de teil met blauwsel en dan nog door de wringer. Als laatste hingen de vrouwen de was aan de lijn. En maar hopen dat het drogen wilde. Ondertussen was de huisjesmelker al langs geweest, die aan de deur riep: 'de huisbaas!' In de loop van de morgen kwamen er nog andere neringdoenden om wat in ontvangst te nemen.

De heer Vijfvinkel sr. vertelde mij eens dat hij klanten had op tuindorp en hij zei: als we daar 's zaterdags niet geweest waren, zag je je geld nooit meer. Maar op Barendrecht kon je gerust op maandag gaan. Veel klanten hadden een lopende rekening bij hem. Het is haast niet meer voor te stellen, maar velen hadden niet genoeg geld om schoenen van f 2,50 contant te betalen, maar ze kregen ze toch mee. Ook bij de bakker en de kruidenier werd er gepoft en die schuld werd meestal afgedaan in de aardbeientijd, maar dat was een schuld vanwege de dagelijkse levensbehoeften. Ik denk dat er nu niet meer zo gehandeld wordt, maar nu hebben de mensen schuld bij de bank vanwege uitgaven voor luxe.

Bij de gedachte aan Vijfvinkel komt bij mij het volgende naar boven. Het gebeurde zo rond 1930, naast de molen woonde 'vrouw' (nu mevrouw) Kern. Vrouw Kern ging uit bakeren (nu heet dat een kraam-verzorgster) en ze had een zoon, Hannes, die gek was (nu heet dat verstandelijk gehandicapt), een boom van een vent waar geen cent kwaad in zat.

Veel van zijn tijd bracht hij door bij de schoenmakers tegenover zijn huis, die hadden hun werkplaats nog aan de Dorpsstraat (nu Middenbaan). Op zekere dag parkeerde er een met vlaslokken (een zeer brandbaar product van vlas) geladen boerenwagen van ongeveer vier meter hoog juist voor de werkplaats, wat zorgde voor sterk verminderde lichtinval, dit tot ongenoegen van de schoenmakers. Op de opmerking van één van de schoenmakers dat als die wagen niet gauw wegging, hij wel in brand mocht vliegen ging Hannes zonder wat te zeggen naar buiten en stak hij de boel in brand.

Nu stond die wagen bijna onder de omloop van de molen, die nog wel intact was, maar niet meer in gebruik. Toen wij uit school kwamen, was de brandweer druk bezig met blussen en de Dorpsstraat was afgezet door het gehele Barendrechtse politiekorps, de heer Roodenburg aan de ene kant van de brand en de heer Sloof aan de andere kant. Er kwam een file te staan van tuinders en handelaren tot aan de woning van Flip de Lijster. Hannes Kern werd door dit voorval opgesloten in het gekkenhuis (nu psychiatrische inrichting).

Ik schreef dit voor u op met in voor die tijd (80 jaar geleden) in de toen gangbare Barendrechtse taal en zo kunt u zien dat ook daar in de loop van de jaren veel is veranderd.

Verder heb ik voor u nog een verhaal van rond 1936. Aan de Tweede Barendrechtseweg was toen de praktijk van een waterkijker. Dat werkte zo: de patiënten konden alleen maar komen op afspraak, en was er een patiënt onder behandeling, dan moest de volgende buiten wachten. Het was namelijk zo dat mevrouw beneden de patiënten helemaal uithoorde over de klachten en de microfoon stond dan aan. Werden ze boven bij de dokter toegelaten, dan was hij volledig op de hoogte. Eens kwam er een boerenman uit de Hoekse Waard, en toen de 'dokter' in de plas gekeken had, zei hij: 'u bent zeker ergens vanaf gevallen'. Wat een mirakel zei de man, dat klopt precies, ik ben van de trap gevallen. Maar kunt u ook zien vanaf welke tree?

Hoe ik dit weet zult u zich afvragen.... Nou, mijn broer was daar toen 'hulpwaterkijker' voor een vorstelijke beloning van f1,50 per week (ongeveer € 0,65) en zijn werk was het omspoelen van de leeggegoten jampotjes. Vanwege het statiegeld wilde de mensen de potjes terug.

Verder was zijn werk het verzamelen van brandnetels en dergelijk gesnor. Achter in de tuin was een schuurtje met een kachel, daar werd dat spul gedroogd en verpakt. Voor dat werk kreeg hij een paar handschoenen. Geheimhouding was verplicht. Overal stikte het van de brandnetels, want chemisch sproeien was er toen nog niet bij, maar hij mocht ze beslist niet plukken langs de Barendrechtseweg... hoe meer uit het zicht hoe liever.

Al naar gelang de klachten van de patiënt en de grootte van de verpakking was de prijs, maar het hoofdbestanddeel was altijd brandnetel. Het wonderlijke deed zich voor dat de 'dokter' toch dankbetuigingen kreeg voor de genezing en de hulp. Als blijk van waardering ontving hij dan soms een reep chocolade of een pakje van vijf stuks 'Flag'-sigaretten van 3 cent.

Lia Blinde

OP ZATERDAG 13 OKTOBER 2012 IS EEN REÛNIE GEHOUDEN OP DE CHRISTELIJKE BASISCHOOL DE HOEKSTEEN. DIT NAAR AANLEIDING VAN HET FEIT DAT DEZE SCHOOL ZAL PLAATSMAKEN VOOR EEN NIEUW GEBOUW: DE MULTIFUNCTIONELE ACCOMMODATIE KRUIDENTUIN. LEERKRACHTEN DIE OP DE SCHOOL WERKZAAM ZIJN GEWEEST EN OUD-LEERLINGEN WERD EEN WARM WELKOM GEHETEN IN HET SCHOOLGEBOUW AAN DE KRUIDENTUIN.

Het is maar een gebouw. Een Christelijk gebouw, dat wel. “De steen die de bouwers afkeurden is een hoeksteen geworden”. Van de 44 jaar dat dit gebouw bestaat, deel ik er zes jaar. En omdat er een nieuwe Hoeksteen gebouwd gaat worden, is dit de laatste kans om het gebouw nog een keer te bekijken. Dus fiets ik op een zaterdagmiddag samen met mijn broer – twee klassen hoger – door een waterig Barendrecht naar de Kruidentuin. Nee, in onze tijd hing er nog geen basketbalnet aan de muur, maar de rest lijkt geen spat veranderd en voelt onwettelijk vertrouwd.

Binnen in de hal staat de bel om iedereen naar binnen te roepen. Zou het nog steeds dezelfde zijn als 34 jaar geleden? Boven is voor de oudere klassen. Vanaf de trap naar links is het klaslokaal, waar ik ben begonnen. De eerste woordjes geleerd door plaatjes die aan waslijnen hingen. Rechts het lokaal waar ik mijn tweede jaar doorbracht. Gewoon klas 2 en nog geen idee dat het ooit groep 4 zou heten. Hier heb ik leren vermenigvuldigen. Die stoeltjes, oud en versleten. Zouden het nog dezelfde zijn als van toen? Heb ik hier op gezeten?

Tot mijn vreugde heeft een groot deel van mijn oude klas de gelegenheid aangegrepen om het gebouw en oude klasgenoten nog eens te treffen. “Je bent geen spat veranderd!” “Hoe gaat het met hem?” “Wat jammer dat zij niet komt.” En dan de verhalen hoe het je klasgenoten vergaan is. “Ik heb twee kinderen / een dochter / nee geen kinderen”, “Ik ben gescheiden / woon samen / ik lat / net drie weken geleden getrouwd, ja ik kende haar al twintig jaar”, “Ik zit in de verzorging / heb een eigen bedrijf / ik schilder”, “Ik woon tegenwoordig in de Hoekse waard / het Westland / Goeree-Overflakkee / Rotterdam”, “En jij dan?”, “Net terug in Barendrecht ...”.

Als vanzelf wordt het gezellig. Zo leuk om te horen hoe het anderen is vergaan met wie je jaren op de Hoeksteen gedeeld hebt. De tijd waarin zoveel zaken nog zo vanzelfsprekend waren. En een klas van 38 kinderen niet zo bijzonder was. Ook op andere plekken in de school ontmoeten mensen elkaar na jaren opnieuw. Allemaal delen we herinneringen met dit gebouw. Een gebouw met een eigen verhaal, maar de geschiedenis is gemaakt door de meesters en juffen en al die schoolkinderen. Met dank aan de Hoeksteen, die ons samenbracht.

*De school die plaats moet maken voor een MFA
(foto: website CBS De Hoeksteen)*

Bas Romeijn

Zo beleefde Borgstede de verbouwing in 1982-84 is de titel van de nieuwste documentaire in de collectie van de Historische Vereniging Barendrecht. Op woensdag 14 november jl. is deze voor het eerst getoond in de recreatiezaal van Borgstede tijdens een gezellige middag voor haar bewoners en enkele genodigden.

Mevrouw N. Dekker maakte indertijd een uitgebreid filmverslag van deze voor de bewoners zeer turbulente periode van bouw- en uitbreiding van Borgstede. Naast de bouwwerkzaamheden maakte zij opnamen van de bewoners, de tijdelijke wisselwoningen, de kerstviering, de dagelijkse gang van zaken, de officiële ingebruikneming en het feest voor de bewoners.

In 2011 vroeg mevrouw Dekker of de Historische Vereniging geïnteresseerd was in deze film. Omdat de film een alleraardigste inkijk geeft in het leven in en om Borgstede wilde de Historische Vereniging hem graag hebben. Helaas was het beeldmateriaal gedeeltelijk door het weer aangetast en zonder geluid. De film is inmiddels door de filmafdeling opnieuw gemonteerd en gerestaureerd. Bovendien is nu een toelichting toegevoegd in de vorm van een interview met mevrouw Dekker door Alfred Kooijman.

Daardoor is het, na 30 jaar, ook voor de kijker van nu, een documentaire geworden die ons 30 minuten lang kan boeien.

De bewoners van toen waren overwegend Barendrechtse en Heerjansdammers die door de huidige oudere generaties misschien nog wel te herkennen zullen zijn, wat bij de jongere personeelsleden weer veel makkelijker is. Ook zien we een jonge Jos Wesdijk als fotograaf in actie.

Na afloop kregen mevrouw Dekker en Alfred Kooijman een dvd uit handen van Bas Romeijn uitgereikt en werd onder het genot van een hapje en een drankje nog wat nagebabbel. Op bijgaande foto de uitreiking van de dvd aan mevrouw Dekker.

Als u in die tijd zelf een familielid had die in Borgstede woonde, of als u er zelf werkte, is de film een leuke terugblik naar die periode. Daarom is hij vanaf nu op dvd te koop in het museum van de Historische Vereniging, Dorpsstraat 150 te Barendrecht. Hij is ook te bestellen op www.historischbarendrecht.nl, u krijgt hem dan per post toegestuurd. De prijs is € 10,00.

Historische Vereniging Barendrecht

D'Ouwe School, Dorpsstraat 150-150a, 2992 BE Barendrecht ING Bank N.V. rekeningnummer 2530926
☎ 0180-618142 – info@historischbarendrecht.nl – www.historischbarendrecht.nl

Algemene informatie: mw. J.W.M. Verboom

Openingstijden

Archieven Oud Barendrecht elke eerste zaterdag van de maand van 10.00 tot 13.00 uur;
elke dinsdag van 10.00 tot 15.30 uur op afspraak, mw. De Bruijn, 0180-614751
Genealogie elke eerste zaterdag van de maand van 10.00 tot 13.00 uur
Tentoonstellingen elke zaterdag van 10.00 tot 12.00 uur (niet in juli en augustus)
Afgifte goederen elke dinsdag van 10.00 tot 15.30 uur

Bestuur

Voorzitter D. Mooyaart
Secretaris mw. J.W.M. Verboom-van Geenen
Penningmeester J.E.J. Blinde jr
Leden mw. M.H. de Bruijn-Veenman
W. van Helden
J. Kooy
mw. J.P. Schaap
J. Verschoor

Ledenadministratie

mw. N. Verschoor

Contactpersonen werkgroepen

Archieven Oud Barendrecht en Genealogie

mw. M.H. de Bruijn-Veenman
mw. J.P. Schaap
F. van Heest

Barendrecht van vroeger op ansicht, foto en film

Algemeen A.G. van de Garde
Digitaal fototeam J. Verschoor
Films B. Romeijn

Bibliotheek en Archief

C.W. Vermeer

Bodemonderzoek

Algemeen T.C. Blinde
Bebeer vondsten en documentatie
vóór 1995: mw. C.G. Ratsma-Stouten
na 1995: L. Louwerse

Documentatie ontwikkeling Barendrecht

T.D. van Wijk

Monumentenzorg

J. Kooy

Nieuws- en Advertentieweekblad De Schakel

mw. N. den Otter

Tentoonstellingen

mw. J.W.M. Verboom-van Geenen

Restauratie en onderhoud/voorwerpen

W.M. Groenenboom

Website-beheer

P. Dreef (Dreef-IT)

Hier kan uw advertentie staan!

Voor inlichtingen:

Nel Verschoor
Tel. 0180-617962

n.verschoor3@kpnplanet.nl

Autoservice
Groenenboom

APK keuring

Periodiek onderhoud

Bandenservice

Volledige aircoservice

Schadeherstel

Zomer- / Wintercheck

Accessoire inbouw

Reparatiewerkzaamheden

**"Vakmanschap en
persoonlijke service"**

**als basis van
veel veilige kilometers"**

0180-654794

www.autoservice-groenenboom.nl

Voordijk 267 | 2992 AL Barendrecht | Tel.: 0180-654794 | E-mail: info@autoservice-groenenboom.nl

KRAIMA
TEXTIEL

*Middenbaan 81
Barendrecht*

TE KOOP

Als makelaar en taxateur weet Frits Markus 'Markant' wat er in de onroerend goed wereld te koop is. Natuurlijk niet het Vrijheidsbeeld. Maar de makelaarskennis is bij 'Markant' wel in huis om alle andere projecten aan te kunnen. Wilt u een huis verkopen of zoekt u een ander huis, wenst u een zorgvuldige taxatie of een objectief hypotheekadvies kom dan gerust eens langs. Graag bespreken wij met u de mogelijkheden en voordelen die 'Markant' u kan bieden.

U vindt 'Markant' aan de Middenbaan 94. 'Markant' is geopend van maandag tot en met zaterdag!

Markant
FRITS MARKUS MAKELAAR & TAXATEUR O.G.

NVM

Middenbaan 94 - 2991 CT Barendrecht. Tel.: 0180 - 620 099 Fax: 0180 - 611 585

Barendrecht (0180) 613 047

Ridderkerk (0180) 468 222

www.dajong.computervrienden.nl

Dajong Computervrienden
Dorpstraat 175, 2992 EB Barendrecht
telefoon: 0180-625130
e-mail: dajong@helpt.nl
www.dajong.computervrienden.nl

5 jaar Stichting Dajong 2006 - 2011

DÉ SPECIALIST IN VERF BEHANG RAAMDECORATIE GORDIJNSTOFFEN EN TAPIJT

Andeweg BV

Dorpsstraat 129, 2992 BD Barendrecht
Tel.: 0180 - 61 33 46, Fax: 0180 - 61 72 34

RE
Van Pelt ELEKTRA
Hoefslag 65, 2992 VG Barendrecht
Voor uw wasautomaat, enz.
0180-614100

HOUTHANDEL
Fa. GEBR. MULDER

VUREN-GRENENHOUT-DEUREN-PLATEN

Ziedewij 3
2991 LA Barendrecht
Tel. 0180 613173
Fax 0180 611342

GROENTE- EN FRUITHAL HANS VERMAAS

ZIEDEWIJDSEDIJK 41
BARENDRECHT

TEL. 0180 - 611655

DE HELE WEEK VERS EN VOORDELIG !

Keukens van A tot Z

KEUKENSTUDIO
KONIJNENDIJK
BARENDRECHT www.konijnendijk.nl

Dorpsstraat 174 - 2992 AB Barendrecht
Bij de watertoren - Tel. 0180-611100
maandag gesloten - vrijdag koopavond

SBV
Forensics

SBV Forensics B.V.
Singel 211 Postbus 15
3311 KR Dordrecht 3300 AA Dordrecht
Tel. 078-632 08 60 Fax 078-614 12 72

De puzzel compleet. Elk stukje op zijn plaats

SBV Forensics is een deskundige, multidisciplinaire en bovenal onafhankelijke private dienstverlener op de terreinen van het voorkomen, onderzoeken en/of herstellen van onregelmatige, onrechtmatige en/of strafbare gedragingen in een voornamelijk financieel-administratieve context.

Voor onder meer fraudeonderzoek, procesondersteuning, faillissementsonderzoek en schadeberekeningen kunt u bij ons terecht. Bezoek onze website voor een uitgebreid overzicht van onze diensten, artikelen en nieuwsberichten.

www.sbv-forensics.com

0900-fraudevrij

info@sbv-forensics.com

Gouwe 3c
2991 CJ
Barendrecht
0180 623600

DE FIETSENMAKERIJ AGN

Rijsdijk, Strijen (078) 674 1801
674 45 15

Voor uw vrachtje
zand, grind, grond of
mijnsplit en andere
verhardingen

Van der Linden

**Internationaal Transport
Agrarisch Loonbedrijf
Garagebedrijf**

Koedood 27 Barendrecht Tel. (0180) 612911 Fax (0180) 620391

Barendrecht

*3 Etage's
dier- en hobby-
plezier!*

Winkelcentrum Middenbaan 56-62

tel: 0180 - 617613

www.wesdijk.nl

**In het centrum van Barendrecht
moet u zijn voor:**

- * Centrale verwarming
- * Vloerverwarming
- * Warmwatertoestellen
- * Gashaarden en gevelkachels
- * Oliegestookte Zibro Kamin kachels
- * Installatiematerialen
- * IJzerwaren en tuinartikelen
- * Machines en gereedschappen

annink&zn.

*Koop bij de zaak, waar u slaagt
Bij de vakman met 85 jaar ervaring*

2e Barendrechtseweg 184 - Telefoon 0180-61 28 66 - Telefax 0180-62 07 04

Aannemingsbedrijf

J. BEVELANDER

- aanbouw
- verbouw
- nieuwbouw
- onderhoud

Bijdorp-zuid 3 - 2992 LD Barendrecht - Tel (0180) 61 98 32
bevelander@solcon.nl - www.jbevelander.nl

**Witter
Elektrotechniek**

Koolmees 29
2986 VB Ridderkerk

Telefoon: 0180 - 423382
Mobiel: 06 - 22395062

